

اولیه در آمد و ثروتم مخفی و سرپوشیده است .

کسانی که در باره سرمايه اولیه من اخباری منتشر کرده
و بمن تهمت و افترا زده اند ، اساساً شعور و عقل ندارند ،
نمیتوانند در ک کنند که دلیل وعلت مخفی ماندن یک در آمد
و ثروت چیست . راز یک ثروت برای اینکه پاک و تمیز بماند ،
حرام و دست خورده نشود ، باید مخفی بماند و جزا سرار
ملکتی باشد ، من نیز برای اینکه ثروت و مکنتم حلال و
طیب و دست نخورده بماند اصل و منبع آن را ، اینک از کجا
آورده ام ، بچه کارهائی دست زده ام ، برای هیچکس فاش
نکرده ام . مسلم است که ثروت من پاک و تمیز است و از شیر
مادر حلال تر است . با این دلایل تا حدی توانسته ام ثابت
کنم که ثروت و دارائی من طیب و ظاهر است .

اکنون که تصمیم گرفته ام اساس این ثروت را که
زمانی جزو اسرار دولتی بوده فاش کنم ... وقتی که دلایل
را شنیدید آنوقت خواهید فهمید که من انسان با شرف ،
با شخصیت ، مبادی آداب و بالاخره مجسمه اخلاق و سبل
شرف و وطنخواهی بوده و هستم .

سوابق مرا همه میدانند گذشته من مثل روز براى همه
روشن است، گذشته ایست پر افتخار و درخشان، در این آب و
خاک باشرف زندگی کرد ^هام، گرد بدنامی و ننک بدامن
نشسته است. تنها نقطه ضعف فعلی من که از اعتراف و اقرار
با آن هم به پیچوجه احساس حقارت نمیکنم لکن زبان است.

زبان من در ادای بعضی از حروف و کلمات خاص
کیر میکند مثلا «ر» را «غ» تلفظ میکنم بعض «پر» میگویم

www.KetabFarsi.com

«پغ».

در زندگی غیر از لکن زبان عیب و نقص دیگری
ندارم. بحمد الله اوضاعم خیلی خیلی خوبه. از این وضع
هم راضی و ممنونم. خداهم روز بروز زندگیم را بهتر میکنه.
از حالا معلوم که آینده ام هم خوب و درخشان خواهد بود،
اگر کسی بتواند آینده من را ببیند آنوقت خواهد فهمید که
من چه آینده ای در پیش دارم بگذریم، در هر یک از اطاق های
خانه ام آویز ۶۰۰ شاخه ای آویزان است. من با آنهايی که
تقاضای محاکمه مرا نموده اند اخطار میکنم که با کمال
شجاعت حاضرم در پیشگاه عدالت محاکمه شوم، در آن صورت

افکار عمومی ، مراجع قضائی ، دیوان کیفر ، بیگناهی
مرا تضمین خواهند کرد . اما راجع باصل و اساس ثروت و
دارائیم ... برای علّت ساختن این منبع امروز هیچ گونه
www.KetabFarsi.com محتظو رومانعی نمی‌بینم .

شما میدانید وهر فرد دهاتی و کارگر پسورد هم
میداند از زمانی که در ۱۵۵۰ یعنی وقتی که قدرت بدست
دولت خودمان افتاد از روی آمار دقیق در آمد سالیانه هر فرد
بطور متوسط ۳۰۰ لیره بود .

در همین موقع من یک قطعه زمین به ده هزار لیره
خریدم . از آدمی مثل من که مدت هشت سال آزگار برای
دولت قلم زده است و حقوقش با حق معاش واولاد ۳۰ لیره
بوده محل سؤالی برای ذخیره ده هزار لیره باقی نمی‌ماند .
اگر هم پرسند ، برای پاسخ دادن جواب حاضر و آماده دارم .
از این ده هزار لیره ۸۲۱ لیره اش پولی بود که ذخیره کرده
بودم ۳۰۰ لیره هم از یکی از رفقاء قرض کردم . بقیه که
مبلغ ۸۸۷۹ لیره باشد در بین راهها پیدا کردم آخر من
خیلی آدم خوش شانس و خوش قلبی هستم . از بچگی همیشه

تُوی راه خانه بمدرسه پول پیدا میکردم . گذشته از آن .
مادرم در حق من دعا کرده بود «برو پسر جان خدا کنه
بهر چه دست بنز نی طلا بشه» از بر کت دعای او بهر چه دست
میزدم پول میشد . مثلاً گراز کنار جاده یکو جب زمین را با اسم
خودم ثبت می دادم یا یک مشت خاک بر میداشتم وقتی دستم را
باز میکردم میدیدم خاک پا طلا شده و قیمت زمین ها بالارفته
است . والا همه میدانید که با حقوق مختصر بزم حمت میشود
خرج زندگی را تأمین کرد ... خلاصه من یا توی راهها
پول پیدا میکردم و یا بهر چه دست میزدم طلا میشد .

این بود که با این ده هزار لیره زمین خریدم . قسم
بشرف و وجود انم زمینی را که خریده بودم فقط یک مرتبه از
دور دیدم . دو سال از خرید زمین نگذشته بود ، یکی آمد
و گفت : «زمین را به ۵۰ هزار لیره میفروشین ؟ » خدا گواه
است که هن باین زمین دست هم نزد هم بودم ، اگر دست میزدم
ممکن بود همین امر امروز موضوع پرونده و پاپوش برایم
باشد . زمینی را که ده هزار لیره خریده بودم ، سرجای
خود پانصد در صد بفرخش اضافه شده بود . شما را بخدا

حیله‌ای در این کار هست ؟ ۵۰ هزار لیره را گرفتم و زمین
دیگری خریدم . در این تاریخ در آمد سالیانه دهقانان و
کارگرهای هموطن و زحمت کشان مملکت بطور متوسط
بازهم ۳۰۰ لیره بود . ما برای اینکه این در آمد سالیانه
یعنی ۳۰۰ لیره پائین نیاید غیرت و حمیت عجیبی بخرج
دادیم . چون ما انسانهایی هستیم صاحب پرسنیپ عالی و
شخصیت ممتاز ، در همه اوضاع و احوال پرسنیپ و شخصیت
خود را از دست نمیدهیم .

www.KetabFarsi.com
همه میدانید که پرسنیپ عوض شدنی نیست و ما این
را می‌دانستیم که تنزل بی‌مقدمه در آمد سالیانه کشاورز و
کارگر هموطن از ۳۰۰ لیره بی‌پرسنیپی است .

شرف و وجدانم را پیش شما گردد و می‌گذارم که اگر
من حتی یکمرتبه زمین ۵۰ هزار لیره‌ای را دیده باشم .
 فقط یکی از رفقای معامله را خاتمه داده بود . یکسال پس
از خرید این زمین باز قیمت ترقی کرد ، یعنی دعای نهجانم
در حق من مستحب شد و زمین کذاشی ۱۲۰ هزار لیره
خریدار و مشتری پیدا کرد . برای تعیین قیمت زمین من

هیچ کاری نکردم ، فعالیتی هم نکردم ، از ترس اینکه مبادا
در این معاملات سوء استفاده شده باشد ... بدون اینکه دست
بزمیں زده باشم ۲۴۰ در صد بترخ زمین اضافه شده بوده
این زمین را فروختم با پولش زمین دیگری خریدم . در این
موقعیت نیز هادر حفظ و حر استخا پر نسیپ و شیخیت و شرف
صادق وفادار مانده بودیم . در آمد سالیانه هم وطنان عزیز
و زحمتکش از ۳۰۰ لیره به ۲۶۰ لیره تنزل کرده بود ،
حقیقاً این مسئله برای ما انسانهای با شخصیت و با شرف
غیر قابل تحمل بود . از طرفی همه میدانید که این هموطنان
زحمتکش و کارگر ما ، هم تبل اند و هم اینکه کار اضافی
وفوق العاده‌ای وجود ندارد ، لذا در آمد اضافی ندارند ، فقط
جمعیت این طبقه زحمتکش بدون حساب و کتاب روز بروز
زیادتر میشود ، لذا لازمداش اینست که در آمد سالیانه آنها
از ۳۰۰ لیره هم پائین‌تر باشد . اما چون ما انسانهای با
پر نسیپ و بشردوستی هستیم ، و در زندگی همیشه خیر و صلاح
جامعه را در نظر میگرفتیم و جتنی حاضر نبودیم که این
در آمد ناچیز پنج لیره هم تنزل پیدا کند . خلاصه خودتان

حدس میز نید که این امر برای ماشاق و غیر قابل تحمل

برای زمین ۱۲۰ هزار لیره‌ای مشتری ۳۰۰ هزار لیره‌ای پیداشد، فروختم. کاشکی نفوخته بودم. چون کسی که زمین را به ۳۰۰ هزار لیره از من خریده بود یک هفته بعد به ۳۵۰ هزار لیره فروخت، آن یکی هم چهار رور بعد به ۴۰۰ هزار لیره بدیگری فروخت. همی بینید که من در زندگی از این ضررها خیلی داشتم. جلوی چشم ۱۰۰ هزار لیره را مفت و مجانی بخاطر حفظ حقوق هموطن کار گر از دست دادم. اما چاره‌ای نبود، وطن وهم وطن باید زنده بمانند، خدای زحمتکشان و دهقانان رنج دیده این مملکت از این بیشتر هم بما نداد ... پول کاغذی از بین میرود، ولی پول طلا هیچ وقت نابود نمی‌شود و همیشه باقی است. با پول زمینی که فروخته بودم یعنی ۳۰۰ هزار لیره زمین دیگری خریدم.

در این موقع؛ با اشخاص با پرسنلیت جامعه تصمیم گرفتم که باید در آمد سالیانه هموطنان زحمتکش کشورمان از

۳۰۰ لیره کمتر شود روی حرفمان سفت و محکم ایستادیم،
گفته‌یم اینکار باید عملی شود و لوبهای جان و نابودی ماتمام
شود و با این اتحاد و همکاری موضوع را جدا تعقیب کردیم.
شش ماه از این تاریخ گذشت، زمین ۳۰۰ هزار لیره‌ای
مشتری و خریدار ۴۵۰ هزار لیره‌ای پیدا کرد. بوجдан
آسوده‌ام قسم. که من برای ترقی نرخ این زمین کوچکترین
اقدام و فعالیتی نکردم. حتی محل زمین را هم خوب نمیدانستم
هنوزهم که هنوز است نمیدانم چکار کنم مگر من مقصرم
که زمین خود بخود ترقی کرده بود و یکباره ۱۵۰ درصد
بر قیمتش اضافه شده بود. البته ما اشخاص با پرسنل و با
شخصیت با این نرخها راضی نبودیم چون مملکت روز بروز
در ترقی و پیشرفت بود و تنها وسیله ترقی و عظمت کشور عزیز
و هموطنان همین امر بود و بس، با پول زمین ۴۵۰ هزار لیره‌ای
زمین دیگری خریدم سه ماه بعد این زمین را به ۷۰۰ هزار
لیره فروختم با پوشش قطعه زمین وسیعی معامله کردم. این
زمین را هم به یک میلیون و ۷۰۰ هزار لیره فروختم و زمین
دیگری خریدم. اما در هیچ موقعیتی شخصیت و پرسنل

مان را زیر پا نگذاشتم . اصول انسانیت و شرف را رعایت کردیم ولی در عوض هموطنان بی سواد ، داء ماس گرم تولیدم مثل واژدیاد نقوس این کشور بودند و روز بروز بر تعداد جمعیت افزوده میشد . اما ما اشخاص خودخواه و وطن دوست با کوشش و خدمات شبانه روزی نمیگذاشتم که در آمد سالیانه آنها از ۳۰۰ لیره تنزل پیدا کند - بخاطر نسلهای آینده و فرزندان این آب و خاک و حفظ آبرو و پر نسیپ خودمان از هدف وایده ای که داشتم منحرف نمیشدیم . فکر شرکابکنید با وجود ازدیاد نقوس و نسل کار گر و دهقان ثابت نگهداشت در آمد سالیانه از حدود ۳۰۰ لیره چه کار مشگل و طاقت فرسائی است ولی بخاطر ملت و مردم . این بار گر ان را بدوش میکشیدیم .

www.KetabFarsi.com

بدون اینکه من اطلاع داشته باشم ، ذمینی را که به ۲ میلیون لیره خریداری کرده بودم توسط وکیل خصوصیم پس از پانزده روز به ۳۵ میلیون لیره فروش رفته بود . سوء استفاده این معامله ، دغلی و حیله بازی و تزویر این داد و ستد در کجا است ؟ . . . گذشته از اینها خلافی هم نکرده

بودم که مسئولیتی متوجهم باشد .

بشرف و وجود آنم سو گند که ابدآ در اینکارها دخالت

مستقیم نداشتم .

حالا ملاحظه میکنید که سرمهایه ما او اصل و منبع ثروت
و مکنت و دارای ایمان طابق النعل بالنعل و برابر با قانون
کشوری است .

من هیچ زمان و در هیچ موقعیتی از جاده مستقیم قانون
ونص صریح اصول اخلاقی سرپیچی نکرده ام و اصولاً از هدفهای
بشر دوستیم منحرف نشده ام . اساساً کاراکتر و اخلاقیات همه
ما خدمتگذاران مردم مساعد و موافق با انحراف و سرپیچی
از قوانین و راه مستقیم نیست ... ما ، در حمایت و تحت لوازی
قوانين هستیم و همیشه و در همه حال قانون از مایشیانی
میکند و بس .

زنده باد قانون ! ...

خانه ما

صاحبخانه بوجود و اهمیت خانه بزرگ و وسیع ساخته
شده در یک قطعه زمین فوق العاره وسیع آنطور که باید و شاید
پی برد بود این خانه ارشی کهنه ساز بود، شاید جز و ساختمانهای
تاریخی و قدیمی باسابقه‌ای کهنسال محسوب میشد. اطاوهای
بزرگ تودر تو، بالکون‌های متعدد، کریدورهای وسیع،
گنجه‌ها و اشکاف‌های چوبی زیاد و سالن‌های متعدد و بزرگ داشت،
برای کسیکه اولین بار وارد این ساخته‌مان میشد مثل غارهای
تاریخی هولناک و ترس آور بود.

در این خانه، صاحبخانه، بازن زیبا و دختران خوشگل
و پسران خود سکونت داشت. این خانه قدیمی روز بروز
رو بخرابی و در هم پاشید گی میرفت اما باز هم صاحبخانه
www.KetabFarsi.com
میگفت:

— خانه ما ... ، خانه پدری ، خانه ارشی و آباء
اجدادی ما . هر وقت صحبت میشد به افتخار «خانه ما» از
شدت خوشحالی و غرور در پوست خود نمی گنجید .
کم مانده بود که سقف طبقه فوقانی خراب شده و
بسیان بر یزد ولی پیش دستی کردند و بطیقه وسطی اسباب
کشی نمودند .

دیوار و درهای اطاوهای مشرف بیاعیچه مخروبه و رنگ
رفته بود ، صاحبخانه با اهل و عیال توی سالن و اطاوهای
وسط ساختمان زندگی می کردند .

در این خانه قدیمی اینقدر اطاوه است که نمیتوان سر
در آورد. اما دیوار این اطاوهای بتدربیح خراب می شدو گچ هایش
میریخت و صاحبخانه و اهل بیت با اطاوهای سالم کوچ میکردند
تا از باد و باران، سرما و بوران خود شان را محظوظ نگهدارند.

دلخوشی و امیدشان فقط بزرگی و وسعت خانه بود
چون هر طور باشد ، تا آخر عمر توی این خانه در نداشت
خدا میتوانند در یک اطاق نسبتاً سالم بسر برند . خلاصه
اینکه صاحب این خانه وسیع و پراطاق همیشه باین خانه
افتخار میکرد و با اهن و تلپ خاصی میگفت :

www.KetabFarsi.com ... خانه ما

روزی از روزها در این خانه بزرگ کوپیده شد ،
همسایه دست راستی بود . صاحبخانه ، بنا بر عادت و تربیت
خانوادگی و رسماً و عادت قدیم ، به همسایه تعارف و تکلیف
کرد ، احترام زیادی برایش قائل شد ، حق همسایگی را
حسابی بجا آورد .

ضمون صحبت با این همسایه هم مرتبًا از ذکر این
جمله خودداری نمیکرد .

خانه ما ... خانه ما .

همسایه دیوار بدیوار دست راستی گفت :

خونه تون خیلی زیباس ، بزرگ و وسیعه ، منظره اش

هم خوبه ...

این جمله مطابق میل صاحبخانه بود و از این حرف

www.KetabFarsi.com

خوش آمد و گفت :

— بله، هیچ خانه‌ای از لحاظ منظره مثل خانهٔ ما نیست

پس از این تعریف و توصیف مفصل همسایه دست راستی

گفت :

— خانهٔ ما خیلی تنک و کوچکه، از لحاظ جای سکونت

خیلی در مضيقه هستیم، عده مان هم زیاده، بعد پرسید ممکنه

از شما خواهش کنم بالطف و محبتی که در حق مادرارید،

یکی از اطاق‌های خانه‌تان را بـما اجاره بدین؟

صاحبخانه هم ضوع را فهمید. فکری کرد و دید

تقاضای همسایه دست راستی به یچو جه تفاوتی بازندگی وی

نداard.

اطاقها که خالی است و خود بخود براثر گذشت زمان

یـشكل خرابه‌ای در خواهد آمد پس صلاح در این است که

یکی از اطاقهـارا به همسایه کرایه بـدهد و با کرایه آن خرابی-

های خانه‌ی وسیع را تعمیر کند.

به همسایه اش گفت :

- خیلی خوب ، هر کدوم از اطاقها را می پسندین
انتخاب کنین و اسباب کشی کنین . همسایه دست راستی بیکی
از اطاقها اسباب کشی کرد ; صاحبخانه ضمن صحبت بهمه

www.KetabFarsi.com

آشنایان میگفت :

- یکی از اطاقهای خود را کرایه دادیم . این حرف را
 دائماتکرار میکرد و خیلی هم خوشحال بود .

چند ماه دیگر همسایه دیگری خواهد آمد .

- از قرار معلوم اطاقهای خونه تون راتک تک اجاره

میدین ، ممکنه یک اطاق هم بما کرایه بدین ؟

صاحبخانه این دفعه هم جواب مساعد داد . بدین

ترتیب توى خانه و سیع قدیمی دونفر کرایه نشین جاخوش
کردند .

مدتی گذشت ، همسایه دیگری آمد ، بصاحبخانه

گفت :

ماشاء الله باغچه تون خیلی وسیعه اما چرا چیزی تو ش

نکاشتید ممکنه یک تکه از زمین باغچه تان را بما اجاره بدین

صاحبخانه گفت :

ـ البتہ که ممکننه ، با کمال میل .

مدتی نیز از این جربان گذشت یکی دیگر از

www.KetabFarsi.com همسایگان پرسید :

ـ چون آب چاه خونه مون خشک شده ، از لحاظ آب

خیلی در مضيقه ایم اجازه میدیز ، از چاه خانه شما استفاده کنیم ؟

صاحبخانه اند کی تأمل کرد و پرسید :

ـ چرا توی باغچه خونه خودتون چاه نمی کنین ؟

همسایه گفت :

ـ چاه کنديم ، چاه هم داريم اما جمعيت مون زياده

و آب چاهها كفاف نميده ولی طبیعی است که از آب چاه خونه شما در مقابل پرداخت پول استفاده خواهيم کرد .

صاحبخانه برای قبول تقاضای همسایه اشکال و مانع ندید .

یکی از کرایه نشین ها گفت :

ـ از وسط باغچه تان راهی میخواهیم برای رفتن بسر

چاه و آوردن آب ، راهی نداریم ، از این لحاظ هم خیلی در مضيقه هستیم . خودتون فکر شو بکنین چطور بدون راه

می توانیم رفت و مدد کنیم؟

صاحبخانه گفت:

- حق باشماست.

بکرا یه نشین راهی از توی با غچه داد.

حالا دیگه بخانه ارثی و پدری خیلی افتخار میکرد

و میگفت:

- خانه مادر آباد میشه، در هر فرصتی این جمله را

تکرار میکرد و از ته قلب خوشحال بود.

کرا یه نشین ها که توی خانه وسیع جا گرفته بودند

گفتند.

عیال و اولاد ماتوی یک اطاق جانمیگیرند، یک اطاق

مهما نخانه هم بما بدین.

حتماً این کار ممکنه. چونکه توی اینخانه اطاق

حالی مانده رفته رفته تقاضاها و خواسته های کرا یه نشین ها

زیادتر شد:

- اطاق خواب هم میخواهیم.

صاحبخانه گفت حق باشماست

- هر اطاق که مطابق میل تون هست انتخاب کنید .

- آشپز خانه هم نمیخواهیم .

- آشپز خانه بزرگ خونه مون هم مال شما . بازم

www.KetabFarsi.com

فرمایشی دارین ؟

صاحبخانه از کرایه ای که میگرفت پولدارش، حیاط خانه را تعمیر کرد و بوضع آبرومندی درآورد . عیال و فرزندانش از خوشحالی در پوستشان جانمیگرفتند، پسرها یش افتخار میکردند . خودش هم شباهدمی بخمره هیزد و میگفت:
- خانه ما . روز بروز در ترقی است .

کرایه نشین ها گفتند :

- چاه آب خونه داره خراب میشه نمیخواین تعمیرش کنین ؟ بی آب بموئیم ، مانمی تونیم بی آبی بکشیم .
صاحبخانه گفت .
پول ندارم .

- این حرفا سرمهانمیشه، ما بشما کرایه میدیم، باید چاه جدیدی بزنین ، منتهی کاری که از دس ما ساخته است اینه که یکساله بشما پول قرض میدیم البته باسود مختصر

صاحبخانه گفت :

خداعمر تون رازیاد کنه، خوبی شما هیچ وقت فر اموشم
نمیشه بموقع تلافی میکنم .

چاه مخرو بدهرا تعمیر کرد ، چاه جدیدی هم احداث
شد. بهمین مناسبت صاحبخانه ضیافتی بزای کرایه نشین ها
ترتیب داد .

در مجلس ضیافت سر میز غذا صاحب خانه وهم چنین
کرایه نشین ها سخنرانی های مفصلی درباره علل دادن وام و
قرض ایجاد نمودند .

رفته رفته جمعیت کرایه نشین ها زیادتر میشد و
آب چاهها کاف مصرف آنها را نمیداد .

گفتند :

- چاه دیگری باید احداث کنین !

- حق باشماست ولی پولی ندارم .

- ما بشما پول قرض میدهیم ولی باسود خیلی مختصرا .
صاحب خانه با خود فکر کرد هر چه چاه بکند چاهها